Ч. 178. Четвер 22 (9) серпня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостивах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По раді міністрів. — Стріча міністрів на Сімерінґу. — Справа македоньска а держави. — Події в Марокку.

По недїльній раді міністрів відбула ся в понедїлок друга, в котрій взяли участь всї міністри з виймкою міністра справедливости Кляйна, котрого стан здоровля не позволив єму явити ся. Наради тревали від 12 год. до чверть на 4 год. Нарада вела ся головно над тим, чи розвязати ческий сойм чи єго скликати. Поставлено посередничаюче внесенє, щоби той сойм скликати, але лиш на короткий час. Остаточно стануло на тім, що не порішено нїчого а постановлено — як звістно — запитати насамперед ческий видїл краєвий, чи він має які жаданя економічної натури, які вимагали би конечного скликаня сойму. Коли видїл скаже, що так, то тодї буде сойм скликаний. Але заким то наступить, то мине ще якийсь час і можна буде ще вести переговори в сїй справі.

По скінченю ради міністрів принимав президент міністрів бар. Бек в гостинї міністра фінансів п. Коритовского а відтак була у президента міністрів на чвертьгодинній авдиенциї президия Кола польского. Заступник предсїдателя сего клюбу др. Дулємба перебуває зі своїм товаришем бароном Баталія від кількох днїв у Відни, щоби конферувати з правительством в справі принятя в буджет на слїдуючий рік всїляких економічних робіт, отже можна здогадувати ся, — як каже „N. W. Tagbl." — що й згадана авдиенция мала на метї того рода справи. По відходї президиї Кола польского принимав бар. Бек міністра просьвіти дра Мархета а опісля ще й ческого міністра-земляка дра Пацака, котрий побув у него пів години. Що до сеї послїдної візити, здогадують ся, що она мала також на цїли справу ческого сойму.

Італїяньский президент міністрів Тіттонї станув мабуть вже на кінци своєї подорожи, на Сімерінґу. В понедїлок вечером о пів до 8 год. приїхав він був самоїздом через Понфафель і Віллях до Цельовець і тут в найбільшім інкоґнїто до віллї Сіннерґоф, де повечеряв у італїяньского консуля Ерфельда а вчера виїхав в дальшу дорогу. Тіттонї побуде на Сімерінґу через два днї в гостинї у австрийского міністра для справ заграничних бар. Еренталя а відтак поїде до Ішля, де, як вже звістно, буде на авдиенциї у Є. Вел. Цїсаря. В честь італїяньского міністра для справ заграничних постановила курацийна комісия в Ішли устроїти дня 24 с. м. „італїяньску ніч": еспляната буде осьвітлена тисячами лямпіонів, будуть грати чотири музики а на ріцї Травн будуть плавати осьвітлені лодки. Торжество се має на цїли дати вираз радости з причини австрийско-італїяньского порозуміня. Комісия постановила запросити мін. Тіттонї'го ще на Сімерінґу на се торжество.

З Константинополя доносять офіцияльно, що посли держав інтересованих на Балканї повідомили прочих послів европейских держав о тім, що на основі мірцштеґскої проґрами лагодить ся вже реформа судівництва.

Найбільшу перешкоду в заведеню якогось ладу в Македонії творять революцийні ватаги а на конференциї бар. Еренталя з Ґердінґом в Ішли стверджено, що положенє в Македонії утрудняють тепер найбільше грецкі ватаги, котрі тепер суть найлїпше зорґанїзовані і мають найлїпшу дисциплїну а то очевидно длятого, що проводирями їх суть грецкі офіцири, позістаючі часово на відпустці, а до того ще засмотрені щедро в гроші. О скілько вже тепер знає ся, то держави постановили не ставити Туреччинї зовсїм нїякої перешкоди, скоро би она забрала ся енерґічно до нищеня тих ватаг. Можна отже припускати, що вже в найблизшім часї розпічне ся в Македонії страшна різня.

Положенє в Марокку нараз значно погір-

---

20)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

Шерльок Гольмс замкнув очи, спер лікті на опирала свого крісла і зложив кінцї пальців до купи. — Совершенний мислитель — відозвав ся він — повинен поправдї бути в силї при помочи одного однїсенького факту, який у всіх своїх відношенях став єму ясний, виміркувати як ті події, які з того вийшли, так і ті, що перед тим були. Зовсїм так само, як Кївіє, оглянувши одну однїсеньку вість, міг з неї виміркувати будову якогось цїлого зьвіряти. При помочи студіованя можна зрозуміти і вияснити найтруднїйші справи, з котрими не можуть ніяк дати собі ради люди, котрі хотять щось відгадати лиш при помочи своїх пять змислів. На висотї штуки можна лиш тодї станути, коли слїдитель уміє використати всї факти, які дійдуть до єго відомости. Але до того треба такого всесторонного знаня, яке навіть в наших часах свобідного і загального образованя лиш для немногих єсть приступне. Противно же здає ся менї не так то зовсїм неможливе, щоби чоловік посїдав все знанє, яке єму до єго фаху може стати ся пожиточне, а таке знанє старав ся я щиро собі придбати. Коли собі добре пригадую, то ти колись в часах нашої найраншої дружби записував дуже точно границї моїх здібностий.

— То правда — відповів я усьміхаючись — що то була удатна ліста. З фільософії, астрономії і полїтики була там, коли собі добре пригадую, записана нуля. В ботанїцї бувало всїляко, ґеольоґію знав ти основно, хемію знаменито, але знанє анатомії було несистематичне; в кримінальній лїтературі був ти визначним знатоком. Впрочім добрий боксер, борбник і правник. То були головні точки моєї аналїзи.

Гольмс усьміхнув ся. — А я кажу нинї як і тодї: Чоловік повинен малесенькі комірки свого мозку заповняти тим, що єму по всїй імовірности зможе придати ся а проче може сховати в найтемнїйший кутик своєї біблїотеки, де то в случаю потреби знайде. В однім случаю, як отсей, що нам сего вечера предложено, треба переглянути все, що лиш стоїть до нашої розпорядимости. Будь так добрий і подай менї букву К американьскої енциклопедиї, що стоїть на полицї поза тобою. — А тепер придивім ся близше справі і поглянь-мо, які можна з того висновки робити. Передовсїм можна з досить великою певностию припускати, що полковник Опеншав мав дуже важну причину покидати Америку. Мужчини в єго віцї не легко зміняють свої звичаї і не радо міняють миле підсонє Фльориди за самотне житє в якімсь анґлїйскім провінціональнім місті. То, що він в Анґлії жив так дуже на самотї, каже нам здогадувати ся, що він когось чи чогось бояв ся і що тота обава вигнала єго з Америки. Що то було, чого він бояв ся, можемо виносити з тих страшних листів, які він і єго родина одержували. Чи ти придивив ся почтовим печаткам на тих листах?

— Перший прийшов з Пондічеррі, другий з Динди а третий з Льондону.

— Із всхідного Льондону. Щож ти з того вносиш?

— То три пристанї над морем. Отже той, що писав, мусїв бути на корабли.

— Знаменито. От вже й держимо за нитку. Треба безусловно — ба, майже без сумнїву припускати, що той, хто писав, знаходить ся на корабли. А тепер друга точка: По листї з Пондічері минуло сїм недїль межи остереженєм а виконанєм, а по листї з Динди лиш три до чотири днї. Чи то не насуває нам якого здогаду?

— В першім случаю треба було перебути дальшу дорогу.

— Але то відносить ся також і до листу.

— Я з того якось не мудрий.

— Можна бодай здогадувати ся, що той чоловік, чи може їх більше є на покладї якогось вітриловця. Майже здає ся, що они висилають свої остереженя чи якісь свої знаки наперед, скоро пускають ся в дорогу, щоби виконати свій намір. Видиш преці, як борзо слїдувало дїло по листї з Динди. Як би тоті люди були приїхали з Пондічері пароплавом, то були би майже рівночасно з листом наспіли. А тимчасом річ певна, що між тим минуло сїм недїль. Менї здає ся, що тих сїм недїль творять ріжницю в часї межи їздою пароплава, котрий перевозив лист, а вітриловця, котрий привіз того або тих, що писали лист.

— То може бути.

— Більше як то — то імовірне. А тепер

шило ся. Здає ся, що султан зі страху перед ворохобнею против него самого заявив нараз, що Франция переступила своє право супротив Марокка і що треба край боронити від напасти Французів. В сїм напрямі зачав султан розвивати якусь акцию. Але майже рівночасно наспіла ще й друга вість, а то, що брат султана Мулей Гашід проголосив ся султаном. Вість ту подали були перші французскі ґазети а тепер, здаєсь, що она потверджує ся. „Köln. Ztg.“ дістала іменно з Танґера депешу, в котрій сказано, що специяльний післанець з Мазаґану приніс вість, що тамошний начальник і брат султана Мулей Гашід проголосив ся султаном і дістає з многих сторін жаданя, щоби в виду подій в Касаблянка проголосив сьвяту війну. Також і командант корабля „Конде“ потверджує вість, що Мулей Гашід проголосив ся султаном.

До сего загального заколоту в Марокку і до ненависти, яка настала против Французів, прилучає ся ще й якесь непорозуміне межи Французами а Іспанцями. Здає ся, як би вибух наново давний антаґонїзм межи обома сими народами, котрого причиною була завсїгди справа марокканьска. Антаґонїзм той вибух сим разом безпосередно в самім Марокку межи войсками обох сторін, висланими для оборони Европейцїв в Марокку та інтересів держав европейських. З Касаблянки доносять іменно: Іспаньскі войска рекоґноскували оногди визначені їм становища і вернули відтак назад, не повідомивши о тім ґен. Дріда, котрий для того, що чув ся із сеї сторони безпечним, не розставив своєї варти. Поступоване Іспанцїв зробило прикре враженє. Другий факт нетактовного поступованя Іспанцїв звістний вже з вчерашної депеші ґен. Дріда, котрий доносить свому правительству, що іспаньский командант предложив французскому войску в Касаблянцї підчас великої битви поміч аж тодї, коли тота битва вже кінчила ся і побіда була по сторонї Французів.

Новинки.

Львів, дня 21-го серпня 1907.

— **Іменованя і перенесеня.** Ц. к. краєва Рада шкільна посунула отсих учителїв (-льки) школи вправ при учит. семінариях до IX кл. ранґи: С. Скоробогатого, М. Мороза, А. Дрежепольского, М. Хруповича, П. Гриньовского і Б. Сокальского у Львові; А. Левицкого, В. Сцежиньского і А. Жеребецкого в Самборі; А. Сальоніого, Ів. Ґолембйовского, Р. Людвиґа, Гр. Зарицкого і М. Девоссера в Станиславові, Ів. Бжезину, Й. Швайковского, Як. Миколаєвича і Б. Ороша в Тернополи; О. Ґеорґерову, В. Літиньску, Й. Кулїньску і Ф. Ґроттову у Львові та Т. Ганулю в Перемишли; — затвердила Ів. Коїма в Ярославі в учит. званю і надала єму титул професора; — іменувала Й. Пільшака суплентом в II ґімн. у Львові; — перенесла між иншими суплентів: Ст. Шимчика з Бродів до V ґімн. у Львові, Ад. Ямполера з Бродів до Сокаля, Т. Ожоґа з Ряшева до Ярослава, Ів. Козловского з Дрогобича до Стрия, Т. Крайнера з Ярослава до Самбора, М. Домбровского зі Львова до Ряшева, А. Грацу зі Львова до Ярослава, А. Штаршельда зі Львова до Сокаля, Е. Росовского з Коломиї до Львова, Ів. Созаньского з рускої ґімн. у Львові до Бродів, Й. Стахника з Ряшева до Самбора, Сем. Гуменюка з Самбора до Дрогобича, А. Стясного з Самбора до Бродів, др. Ч. Нанкого з Тарнова до Самбора, М. Арндта з Самбора до Стрия і Б. Новака зі Стрия до Самбора, А. Райха зі Стрия до Золочева, Арн. Шпита з Золочева до Стрия, Льва Пилецкого з Дембиці до Стрия, Ів. Бобку зі Стрия до Дембицї, Юл. Серафиновича зі Львова до Стрия і Р. Лисяка зі Львова до Ярослава.

— **Конкурс.** Видїл тов-а руских ремісників „Зоря“ у Львові розписує конкурс на підмогу 300 корон з фонду „Неназваний“ для одного із членів Тов-а на отворене самостійної робітнї. — О сю підмогу можуть убігати ся тілько члени тов-а „Зоря“ у Львові та мають виказати ся: 1) Як довго вже провадять свою робітню. — 2) З яким капіталом єї розпочали зглядно розпочати наміряють. 3) Картою промисловою. Поданя належить вносити до дня 16 вересня 1907 на руки голови товариства п. Василя Нагірного, („Народна Торговля“, Ринок 39).

— **Дрібні вісти.** У Відни зачала прокидати ся віспа епідемічно. Урядово однак кажуть, що нема обави, щоби ся пошесть розширила ся. Від 10—17 с. м. було лиш 7 случаїв занедужаня на віспу. — В часї вправ в острім стріляню з нових гармат під Краковом оден набій тріс над селом Паґурка і спалив три загорода. Що не було жертв в людех, треба завдячувати лише тому, що військова власть звелїла винести ся мешканцям з села.— Під Прешбурґом підофіцир артилериї Михалик в часї вправ станув перед дулом гармати, щоби сконтролювати ціль і дав знак. Вистрілений шрапнель відорвав єму голову і кинув на 30 кроків. Кількох вояків на вид розірваного підофіцира зімлїло.

— **Селяньска Поміч в Пробіжнї.** В Пробіжнї гусятиньского повіта завязало ся нове руске кредитове тов-о „Селяньска Поміч“. З огляду на те, що Пробіжна є осередком торговлї полудневого Поділя, має оно великі вигляди на успіх, тим більше, що управа спочиває в руках людий досьвідчених і енерґічних та весь загал відніс ся симпатично до нової народної інституциї. Касовий оборот за час від 1 червня до 1 серпня с. р був 20.000 К. Позички уділяєсь на $7^1/_2\%$, а вкладки опроцентовуєсь на 5%. До Дирекциї входять о. Миколай Теодорович парох в Пробіжнї, Ілия Салагуб студ. прав і Евстахій Голубович господар в Товстенькім.

— **В бурсї** ремісничій і промисловій у Львові Ринок ч. 10 знайде поміщене на цїлковите удержане 10 хлопців за повною оплатою 28 К місячно, котрі в довільно обраних заводах можуть образуватись. Повисша квота нехай нікого не відстрашує, бо заряд бурси стараєсь о се, що хлопцї ті, вже по кількох місяцях а найдальше по роцї переходять на цїлковите удержане майстрів. Заряд бурси поміститъ також зараз около 10 хлопців на удержане майстрів в столярстві, бляхарстві, пекарстві, масарстві. — Руска бурса ремісничa і промислова у Львові, Ринок ч. 19.

— **Кіньми без хвостів** мусів селянин Микита Хора, господар з Перетина, вертати домів. Приїхавши до Львова заїхав він до Молдавского при ул. Казимирівскій. Тут лишив він коні і вийшов, а коли по якімсь часї вернув, побачив, що коні стоять без хвостів. Хома пішов на полицию а висланий агент вислїдив, що тої операциї на конях доконав Іван Ярмолюк, наймит у торговельника кіньми, Буркера, а відпродав хвости за 26 сотиків Зайнвельдови, челядникови римарскому. Хвости відобрано і віддано властителеви коний.

— **Борба о вихрестку.** Оногди по 10 год. вечером зробила ся була на головнім дврици величезна буча, котру викликали головно жиди старовіри, котрі хотїли вихопити з ваґона молоду дівчину. Показало ся, що була то 16-лїтна вихрестка, тепер Іванна, давнїйше Гуде Ляйнванд, донька реставратора з Бібрки. Ще перед двома чи трома роками донька щезла була з дому родичів, приїхала до Львова і тут вихрестила ся а відтак виїхала до Коросна, де образувала ся під опікою християн. Для матери, котра дуже любила доньку, була єї втеча тяжким ударом, а для жидів старовірів було знов непростимим гріхом, що дівчина перейшла на християньску віру. Коли родичі єї довідали ся, що она перебуває в Коросні, поїхали зараз туди, але опікуни дівчини, побачивши єї матїр, виправили єї зараз до Львова. Родичі довідавшись, куди дівчина виїхала, поїхали поспішним поїздом до Львова і станули тут скорше як донька а прибравши собі велику громаду жидів, дожидали доньки на дврици.

зрозумієш пильність сего нового случаю і длячого я молодому Опеншавови радив бути осторожним. Удар слїдував завсїгди тоді, коли минув час, якого потребував надавець, щоби сам відбув ту дорогу. Послїдний лист прийшов з Льондону і длятого не можна числити на якусь проволоку.

— Боже великий! — відозвав ся я — що може значити то немилосердне переслїдуванє?

— Очевидно тоті папери, які мав Опеншав, суть для якоїсь або якихсь осіб на вітриловци дуже великої ваги. А їх єсть очевидно кілька, бо один чоловік ледви чи міг би був виконати два такі убийства. То мусять бути якісь відважні очайдушні люди. Хотять відобрати свої папери — у кого би они й не були. Менї здає ся, що тоті три К то не так початкові букви кождого поодинокого, як радше знак якоїсь спілки — але якої? — Чи ти не чував нїколи — спитав Шерльок Гольмс, нахиливши наперед і говорячи тихійше — про Ку-Клюкс-Клян?

— Нїколи.

Гольмс почав перевертати картки в книжцї на колїнах. — От і єсть — сказав він:

„Ку-Клюкс-Клян. Слово се походить від дивної подібности єго звуку від натяганя стрільного оружия. Сей страшний союз основали були деякі вояки в полудневих державах по домашній війнї і він розширив ся борзо в ріжних сторонах, особливо в Тенеси, Люзиянї, Каролїнї, Георгиї і Фльоридї. Єго сила служила до полїтичних цїлий, головно до того, щоби теризувати муринів виборців, котрі встоювали ся за правом голосованя для муринів, а убивати або проганяти з краю тих, котрі противили ся засадам того тайного товариства. Заким допустили ся насильства на кімсь, остерігали єго насамперед і посилали своїй жертві якийсь фантастичний знак, котрий можна би легко пізнати — вязаночку дубового листя в декотрих сторонах, в инших зерната з мельонів або помаранч. По одержаню такого остереженя мусїв дотичний або змінити свої переконаня або чим скорше втїкати з тих сторін. Коли важив ся ставити опір, то не було вже для него ратунку і смерть постигала єго по найбільшій части в дивний, несподіваний спосіб. Орґанїзация звязи була так совершенна, їх метода так систематична, що ледви чи об одним случаю далось би сказати, що якомусь чоловікови удало ся безкарно ставити їй опір або вислїдити виновника. Через богато лїт союз той прибирав щораз більші розміри мимо всяких змагань правительства і найзнатнїйших горожан на полудни. Але в 1869 роцї союз той зачав зовсїм нагло упадати і від того часу лучали ся лиш рідкі случаї насильства, яких він ще допускав ся“.

— Уважайже добре — сказав Гольмс, поклавши книжку на бік — що наглий упадок того союза припадає якраз на ту пору, коли Опеншав виїхав з тими паперами з Америки. Хто знає, чи тут причина і наслїдки не лежать близько себе. Тодї не була би ніяка дивота, як би деякі непримиримі завзяли ся були на него і єго родину. Можеш тепер зрозуміти, що може зависїти від тих реєстрів і записок для неодної з високо поставлених осіб в полудневих державах і що неодин не може спокійно спати, доки не дістане тих паперів назад в свої руки.

— То хиба тота картка, котру ми виділи, містила би в собі...

— Чого можна було сподївати ся. Коли не помилюю ся, то там сказано: Зерната вислано до А. Б. і В. — то значить тілько що: їм доставлено остережене від союза. Відтак слїдували замітки, після котрих А і Б оправдали ся або вивандрували, а для В, як побоюю ся, зле закінчило ся. Маю надію, докторе, що нам удасть ся викрити тайну сеї темної історії; але поки що не може молодий Опеншав нічого иншого робити, як лиш то, що я єму раджу. Нинї всяке дальше балаканє і дїлане не придасть ся до нічого — длятого будь так добрий і подай менї мою скрипку! Спробуємо на пів години забути ту погану слоту тай ще поганїйшу роботу наших ближних.

(Конець буде).

Коли вечером около 10 год. Ляйнвандівна станула на двірци, дожидала єї товпа зложена з 300 жидів, котрі кинули ся на виходячу і хотіли єї вхопити. В обороні Ляйнвандівної і єї опікунки станула публика а також і комісар поліції, котрому удало ся вирвати Ляйнвандівну і єї опікунку з рук фанатичних старовірів і під сильною ескортою відставити на інспекцию поліції. Тут дали доньці приміщенє в окремій кели поліцийних арештів. По якімсь часї явило ся на поліції яких 20 жидів з матерню і домагали ся, щоби їм видано доньку, але тут їм сказали, що доньки не можуть видати. Родичі хотячи конче відобрати доньку, предложили фальшиві документи, з котрих мало виходити, що донька не мала ще 14 літ, отже й не могла рішати о зміні віри а відтак ще й обжалували єї о крадіж 600 корон. Коли однак при конфронтациї з донькою Ляйнванди відкликали своє обжалованє а донька знов рішучо заявила, що хоче остати ся при християньскій вірі і до родичів не верне, то на єї виразнє жаданє відослано єї з поліції до монастиря СС. Фелїциянок у Львові.

— **Диямант Кулїнан,** котрий парлямент давної трансвальскої републики а тепер англійскої автономічної колонії на внесенє президента міністрів, давнїйшого ґенерала Бурів, Бота, постановив закупити, дати єго ошлюфувати а відтак подарувати англійскому королеви Едвардови, щоби той носив єго на своїй короні, єсть найбільшим зі всїх диямантів на сьвіті і важить тепер ще не шлюфований звиш 600 грамів, значить ся дві третини кільоґрама і єсть так великий як кулак. Характеристичне єсть то, що більшість трансвальского парляменту, Бури, були за тим, щоби той диямант купити для короля, а меншість, Анґлїйцї, були тому противні, доказуючи, що край не має гроший на такі видатки.

Кулїнан важить тепер 2660 каратів. Коли зважити, що з того відпаде яких 10 до 12 проц. при шлюфованю, то все-таки лишить ся вага 2000 каратів. Величину такого диямавта зрозуміємо, аж коли порівняємо єго з дотепершними найбільшими. Найбільший зі всїх дотеперішних то єсть диямант Орлов, що знаходить ся в берлї российских царів; він важить $193^3/_4$ карата. Єго продано в 1794 за 450.000 рублів готївкою, за 4000 рублів ренти і за шляхотский диплом. Другий найбільший то Реґент або Пітт у француcкім скарбі коронним; він важить $136^3/_4$ карата а єго продав був якийсь моряк ґубернаторови англійскої кріпости Ст. Джордж, Піттови, а той знов продав єго князеви Орлеану. Третий єсть Фльорентинець в скарбници австрийских цісарів. Він важить $139^1/_2$ карата. Колись давними часами загубив був єго Кароль Сьмілий в битві під Гранзон, а тепер украшає він корону австрийских монархів. Найбільше знаний зі всїх єсть Когінур, котрий знаходить ся тепер в англійскій короні. Зперту називав ся він Великий Моґул і важив 270 каратів, але по другім переїшлюфованю важив вже лиш $106^1/_{10}$ карата. Кулїнан належить тепер до товариства „Премієр" і длятого називають єго також Премієром а вартість єго оцїняють на 6 мілїонів корон. Він знаходить ся тепер в Льондонї, де єго мали розбити на кілька менших. Підчас перевозу до Льондону був сей диямант заасекурований на 400.000 фунтів штерлїнґів або кругло на 10 мілїонів корон.

— **З Болехова** пишуть: День 15. серпня с. р. був для болехівскої Руси великим народним сьвятом. За починов пароха о. крил. Яреми засновалось у нас фінансове товариство „Народний Дім в Болехові", котре має на цїли крім побудовання власного дому ще посередництво в закупнї недвижимостий і будові домів. На перших загальних зборах, які відбули ся дня 15 с. м., вибрано управляючим директором того товариства о. Ярему, а предсїдателем ради надзираючої др. Підлуского. По загальних зборах відбув ся в сали „Сокола" концерт, котрий завдяки співучасти хору наших львівских академиків випав величаво. — На тім місци годить ся згадати про хосенну дїяльність, яку розвинув у нас, за короткий час свого побуту, о. Ярема. Він то заложив в Болехові кредитове товариство „Сьвічу", котре по роцї свого істнованя обертає вже капіталом 100.000 кор. Тепер засновав „Народний Дім" і має ще широкі пляни на будучність.

— **Добре пізнав ся.** Капраль поліції Ювак добачив вчера пополудни якогось чоловіка, котрий заходив до всїх камениць при ул. Сакраменток. Се видалось капралеви підозріним і він арештував того чоловіка, котрий оправдував ся тим, що він шукав лиш тайного місця для потреби. Капраль якось не конче хотїв тому повірити і спровадив того чоловіка на поліцию, де показало ся, що він єсть робітником „без роботи" і називає ся Іван Городиньский. Вже були би може відослали Городиньского шупасом до єго місця приналежности, коли якраз в тій хвили, коли списували з ним протокол, явила ся пані Мария Медецка і пізнала в тім на око так невиннім чоловіці того злодія, котрий вкрав їй онгди годинник. Поліцай добре пізнав ся і Городиньский повандрував тепер до вязниці суду карного.

Телеґрами.

Мадрит 21 серпня. Часописи доносять о новім атаку Марокканців на Касаблянку вчерашного дня.

Париж 21 серпня. „Figaro" доносить, що ґен. Дрід телеґрафував до Парижа з жаданем нових войск.

Париж 21 серпня. До „Petit Parisien" доносять з Касаблянки, що француским войскам не удало ся відперти далеко марокканьску кавалерию, внаслїдок того положенє єсть критичне.

Льондон 21 серпня. Як дооосять з Танґера, султан завізвав консулів і всїх инших Европейців у Фезї, щоби уступили з міста, бо можна побоювати ся розрухів. Двох шерифів має відвести Европейців аж до побережа.

Льондон 21 серпня. До „Daily Telegr." доносять з Касаблянки під датою 19 с. м.: Говорять, що Мулей Гасид (Гашид?) на чолї 6000 войска з артилериєю машеруе до Касаблянки. Здає ся, що лагодить ся новий атак. Крім того зближають ся також відділи марокканьского войска з Рабату.

Париж 21 серпня. Чотири найважнїйші племена на полудни Марокка, котрі оголосили Мулея Гасида султаном, роблять приготовленя до маршу до Касаблянки. Кілька часописий домагає ся конче висланя войск ґен. Дрідови. Матен доносить, що від вчера відбувають ся безнастанно малі стички.

Петербург 21 серпня. Вчерашна розправа в процесї о замах на царя вел. кн. Николая і президента міністрів Столипина тревала до 10 год. вечером. Розправа єсть тайна. Головними обжалованими суть: Никитенко, Неумов, Прокофєва і Анна Піґіт. Кількох обжалованих виперло ся всякої вини.

Париж 21 серпня. До „Figar-a" доносять з Касаблянки, що богато іспаньских офіцирів ставило ся до диспозициї ґен. Дріда.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 20 серпня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 10.50 до 10·75; жито 9·50 до 9·75; овес 9·50 до 10·—; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варення 11·50 до 12·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. годиии вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).